

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 4T/88/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120012630
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:2120012630.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Mgr. Martinom Florišom, PhD. na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 1. februára 2024, takto

rozhodol:

Obžalovaní :

- E. R. nar. XX.XX.XXXX v Q.,
trvale bytom P. č. XXX, XXX XX P.,
- I. B., nar. XX.XX.XXXX, v O.,
trvale bytom F. č. XX, XXX XX H.,
- P. R., nar. XX.XX.XXXX v F.,
trvale bytom M. č. 9, XXX XX U.,

sa uznávajú za vinných z toho, že

- obž. E. R. a obž. P. R.

v presne nezistenom dni a čase mesiaca máj 2019 v Hlohovci, v pobočke Prvej stavebnej sporiteľne, a. s., so sídlom Námestie svätého Michala č. 26, 920 01 Hlohovec obž. E. R. s vedomím, že nespĺňa podmienky na poskytnutie úveru, pomocou sprostredkovateľa, obž. P. R. a prostredníctvom neho, predložil do Prvej stavebnej sporiteľne, a. s., so sídlom Bajkalská č. 30, Bratislava, IČO: 31 335 004 žiadosť o úver, v ktorej na podklade rady obž. P. R. neuviedol pravdivú skutočnosť, že je ženatý a má jedno nezaopatrenie dieťa, pričom skutočnosti tohto charakteru sú podstatné pri posudzovaní bonity klienta a jeho schopnosti splácať úver, následne aj na základe takto nepravdivo vyplnenej žiadosti o úver prišlo dňa 21.05.2019 k podpísaniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 4627342 3 01 zo dňa 17.05.2019 medzi obž. E. R. a Prvou stavebnou sporiteľňou, a. s., so sídlom Bajkalská č. 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 a následnému čerpaniu finančných prostriedkov vo výške 30.000,-€, čím obž. E. R. pomocou obž. P. R. uviedol do omylu úverového veriteľa v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a poskytnutím úveru spôsobil Prvej stavebnej sporiteľni, a. s. so sídlom Bajkalská č. 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 ujmu na majetku vo výške 30.000,-€,

- obž. P. R., spoločne s už skôr trestným rozkazom OS Trnava, sp. zn.: 4T/88/2020 zo dňa 24.09.2021 právoplatne odsúdeným R. H.,

dňa 30.05.2019 v Hlohovci, na presne nezistenom mieste, sa ods. R. H., v postavení úverového dlžníka s vedomím, že od inej banky by úver nedostal, po dohode na pomoci s obž. P. R., že ten zabezpečí pre ods. R. H. nepravdivé potvrdenie o splatení úveru zo Všeobecnej úverovej banky, a. s., so sídlom Mlynské nivy č. 1, 829 90 Bratislava, IČO: 313 20 155, ktorý mal byť splatený z prostriedkov poskytnutých ods. R. H.

úverovým veriteľom, a to Prvou stavebnou sporiteľňou, a. s. so sídlom Bajkalská č. 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 na základe zmluvy o úvere, o ktorý R. H. požiadal a finančné prostriedky určené na splatenie úveru vo Všeobecnej úverovej banke, a. s., so sídlom Mlynské nivy č. 1, 829 90 Bratislava, IČO: 313 20 155, použije na iné účely, pričom dňa 03.06.2019 prišlo k podpísaniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 4635546 1 01 zo dňa 29.05.2019 medzi ods. R. H. a Prvou stavebnou sporiteľňou a. s., so sídlom Bajkalská č. 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 a následnému čerpaniu finančných prostriedkov vo výške 15.000,-€, následne na čo ods. R. H. predložil Prvej stavebnej sporiteľni, a. s. so sídlom Bajkalská č. 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 nepravé potvrdenie o splatení úveru vo Všeobecnej úverovej banke, a. s., so sídlom Mlynské nivy č. 1, 829 90 Bratislava, IČO: 313 20 155, ktoré na požiadanie obž. P. R. vyhotovil S. W. (ktorý bol vylúčený na samostatné konanie, o ktorého vine a treste bolo rozhodnuté rozsudkom OS Trnava, sp. zn.: 29T/8/2021 zo dňa 09.06.2022, právopl. 09.06.2022) za odplatu v presne nezistenej sume, čím ods. R. H. pomocou obž. P. R. uviedol do omylu úverového veriteľa v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a poskytnutím úveru spôsobil Prvej stavebnej sporiteľni, a. s. so sídlom Bajkalská č. 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 ujmu na majetku vo výške 15.000,- €,

3) obž. P. R. spoločne s už skôr trestným rozkazom OS Trnava, sp. zn.: 4T/88/2020 zo 24.09.2021 právoplatne odsúdenou Q. H., rod. U. a

v presne nezistenom dni a čase mesiaca júl 2019 v Hlohovci, v pobočke Prvej stavebnej sporiteľne, a. s., so sídlom Námestie svätého Michala č. 26, 920 01 Hlohovec, ods. Q. H., rod. U., v postavení úverového dlžníka so zámerom získať finančné prostriedky na iný ako stavebný účel, na podklade rady sprostredkovateľa, obž. P. R. a prostredníctvom neho, predložila do Prvej stavebnej sporiteľne, a. s., so sídlom Bajkalská č. 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 žiadosť o úver, v ktorej neuviedla pravdivo údaje o počte nezaopatrených detí a súčasne obž. P. R. k žiadosti predložil upravený rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 22.10.2009, sp. zn. 5C/428/2008, právoplatný dňa 03.11.2009, podľa ktorého mala ods. Q. H., rod. U. dve deti, pričom v tom čase už bola matkou štyroch detí, pričom tieto skutočnosti sú podstatné pri posudzovaní bonity klienta a schopnosti klienta splácať úver, pričom takto upravený rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 22.10.2009, sp. zn. 5C/428/2008, právoplatný dňa 03.11.2009 jej od S. W. (vylúčený na samostatné konanie, o ktorého vine a treste bolo rozhodnuté rozsudkom OS Trnava, sp. zn.: 29T/8/2021 zo dňa 09.06.2022, právopl. 09.06.2022) za odplatu v sume 50,-€ zabezpečil obž. P. R., pričom aj na podklade takto vyplnenej žiadosti a upraveného rozsudku následne prišlo dňa 12.08.2019 k podpísaniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 4647502 5 01 zo dňa 08.08.2019 medzi ods. Q. H., rod. U. a Prvou stavebnou sporiteľňou, a. s. so sídlom Bajkalská č. 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 a následnému čerpaniu finančných prostriedkov vo výške 15.000,-€, čím obž. Q. H., rod. U. pomocou obž. P. R. uviedla do omylu úverového veriteľa v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a poskytnutím úveru spôsobil Prvej stavebnej sporiteľni, a. s., so sídlom Bajkalská č. 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 ujmu na majetku vo výške 15.000,- €,

4) obž. I. B., rod. M. a obž. P. R.

dňa 27.05.2019 v Hlohovci, v pobočke Prvej stavebnej sporiteľne, a. s., so sídlom Námestie svätého Michala č. 26, 920 01 Hlohovec, obž. I. B., rod. M. v postavení úverového dlžníka, za pomoci sprostredkovateľa, obž. P. R. a prostredníctvom neho, predložila do Prvej stavebnej sporiteľne, a. s., so sídlom Bajkalská č. 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 žiadosť o úver a potvrdenie zamestnanca o príjme, v ktorých neuviedla pravdivo údaje o počte nezaopatrených detí, pričom v uvedených dokumentoch deklarovala, že nemá žiadne nezaopatrené deti, avšak v skutočnosti je matkou dvoch nezaopatrených detí, pričom tieto skutočnosti sú podstatné pri posudzovaní bonity klienta a schopnosti klienta splácať úver, pričom k žiadosti obž. P. R. predložil aj nepravé potvrdenie o príjme pre zamestnancov spolu s výplatnými páskami za mesiac marec 2019 a apríl 2019 od spoločnosti A1 PROJEKT, s. r. o., so sídlom Komenského č. 664/70, 020 01 Púchov, IČO: 46 253 131, ktoré mu zabezpečil obž. P. R. od S. W. (vylúčený na samostatné konanie, o ktorého vine a treste bolo rozhodnuté rozsudkom OS Trnava, sp. zn.: 29T/8/2021 zo dňa 09.06.2022, právopl. 09.06.2022) za odplatu v sume 100,-€, pričom následne prišlo dňa 12.06.2019 k podpísaniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1197942 3 10 zo dňa 11.06.2019 medzi obž. I. B., rod. M. a Prvou stavebnou sporiteľňou, a. s. so sídlom Bajkalská č. 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 a následnému čerpaniu finančných prostriedkov vo výške 25.000,-€, čím obž. I. B., rod. M. pomocou obž. P. R. uviedla do omylu úverového veriteľa v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a poskytnutím úveru spôsobil Prvej stavebnej sporiteľni, a. s., so sídlom Bajkalská č. 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 ujmu na majetku vo výške 25.000,- €,

teda

obž. E. R.
v bode 1

· vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobil tak značnú škodu

obž. I. B., rod. M.
v bode 4

· vylákala od iného úver tým, že ho uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobil tak väčšiu škodu

obž. P. R.
v bode 1

· úmyselne poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu zadovážením prostriedkov a radou na to, aby vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobil tak značnú škodu

v bode 2

· úmyselne poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu zadovážením prostriedkov a radou na to, aby vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobil tak väčšiu škodu

v bode 3

· úmyselne poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu zadovážením prostriedkov a radou na to, aby vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobil tak väčšiu škodu

· verejnú listinu podstatne pozmenenú v jej obsahu použil ako pravú

v bode 4

· úmyselne poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu zadovážením prostriedkov a radou na to, aby vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobil tak väčšiu škodu

čím spáchali

obž. E. R. v bode 1

· zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona

obž. I. B., rod. M. v bode 4

· zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona

obž. P. R.

v bode 1

· zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona spáchaný účastníctvom formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona

v bode 2

· zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona spáchaný účastníctvom formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona

v bode 3

· zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona spáchaný účastníctvom formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona

· prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona

v bode 4

· zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona spáchaný účastníctvom formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona

a za to sa odsudzujú:

obž. E. R.

Podľa § 222 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd u r č u j e obžalovanému skúšobnú dobu vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. k) Trestného zákona v často per analogiam sa obžalovanému ukladajú aj primerané povinnosti spočívajúce v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, prípade preukazovať zdroje príjmu z tohto plynúce.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona v časti per analogiam sa obžalovanému ukladá povinnosť podľa svojich možností nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

obž. I. B.

Podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), k), l) Tr. zák., § 39 ods.2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam k trestu odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanej výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienčne odkladá.

Podľa § 50 ods.1 Trestného zákona súd určuje obžalovanej skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

obž. P. R.

Podľa § 222 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd u r č u j e obžalovanému skúšobnú dobu vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. k) Trestného zákona v často per analogiam sa obžalovanému ukladajú aj primerané povinnosti spočívajúce v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, prípadne preukazovať zdroje príjmu z tohto plynúce.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona v časti per analogiam sa obžalovanému ukladá povinnosť podľa svojich možností nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

obž. E. R. a obž. P. R.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovaným ukladá povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenej:

Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 8X9 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, škodu vo výške 30.000,- €.

obž. E. R. a obž. P. R.

Podľa § 288 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku súd poškodenú Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

obž. I. B.

(výrok o vine aj výrok o treste)

Podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku tento rozsudok neobsahuje odôvodnenie, nakoľko prokurátor a obžalovaná sa po vyhlásení tohto rozsudku vzdali práva podať odvolanie a obžalovaná zároveň vyhlásila, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Trestného poriadku.

Obž. P. R.

(výrok o vine)

Podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku tento rozsudok neobsahuje odôvodnenie, nakoľko prokurátor a obžalovaný sa po vyhlásení tohto rozsudku vzdali práva podať odvolanie a obžalovaný zároveň vyhlásil, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Trestného poriadku.

obž. E. R.

(výrok o vine)

Okresná prokuratúra Trnava podala dňa 27.11.2020 na tunajší súd obžalobu pod sp. zn. 1 Pv 135/20/2207 na v tom čase obvinených: 1) D. A., nar. XX.XX.XXXX v Q., 2) E. R. nar. XX.XX.XXXX v Q., 3) R. H. nar. XX.XX.XXXX v H., 4) Q. H., nar. XX.XX.XXXX v F., 5) I. B., nar. XX.XX.XXXX, v O., 6) P. R., nar. XX.XX.XXXX v F., pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a iné na skutkovom a právnom základe uvedom v texte obžaloby.

Vzhľadom k faktu, že vo veci vydaný trestný rozkaz, sp. zn.: sp. zn.: 4T/88/2020 zo 24.09.2021 nadobudol právoplatnosť len vo vzťahu k pôvodne obvineným D. A., R. H. a Q. H., vo vzťahu k ostatným pôvodne obvineným nariadil súd termín hlavného pojednávania.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, z ktorého vyplynuli nasledovné skutočnosti.

Obžalovaný E. R. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že sa cíti byť zo spáchania skutku nevinný (§ 257 ods. 1 písm. a) Tr. por.). Následne obžalovaný k veci uviedol, že si potreboval zobrať úver, príbuzní mu poradili, že poznajú z Hlohovca jedného pána, ktorý vybavuje úvery, tak sa s ním skontaktoval. Mali osobné stretnutie u neho doma, kde mu povedal, čo je vo veci, že mu nedajú s manželkou spoločný úver, nakoľko sa to nedalo. A p. P. R. (to bola osoba, s ktorou jednal) im povedal, že on to dokáže vybaviť. Potreboval od neho potvrdenie z práce - o príjme, dva doklady totožnosti a nevie či aj sobášny a rodný list syna. Povedal mu, že to pošle ďalej, vyššie a že mu to schvália, že úver bude vedený, ako by bol slobodný a bezdetný. Potom mu R. povedal, že si bude pýtať nejaké percentá za vybavenie bločkov a úveru. Dohodli sa, že keď mu naskočí úver, že mu to pôjde dať. A po dvoch tretinách úveru mu naskočila nejaká exekúcia, potom mu R. povedal, že keď mu dá okolo 500,- eur navyše, tak mu dokáže podržať ten úver, aby mu ho pustili. Volal mu, že nastal problém, že má exekúciu, že by sa to dalo vybaviť, keby mu poslal 500,- eur, čo aj spravil, lebo mu už chýbala len asi tretina. Tých 500,- eur mu odovzdal osobne v Hlohovci. Keď mu poslali 2/3 úveru, tak mu poslal to, čo sa dohodli a potom mu poslal tých 500,- eur, ktoré vtedy pýtal cez telefón. Potom ako mu tie peniaze dal, tak to bolo (myslí si) do dvoch dní odblokované. Potom sa už nekontaktovali, len on R. telefonoval, že je to odblokované. Úver spláca riadne. Ak aj urobil PSS nejakú škodu, je mu to ľúto, ale úver spláca riadne.

Na doplňujúce otázky obžalovaný uviedol, že P. R. kontaktoval, nakoľko chcel s manželkou hypotéku, ale im ju neschválili, lebo majú exekúcie. Chceli sa odsťahovať, lebo bývali u svokrovcov a z toho úveru chceli financovať bývanie. Z toho úveru najskôr chceli financovať nové bývanie, ale suma bola príliš nízka, tak ju nakoniec použili na prerobenie nehnuteľnosti svokrovcov a v tej nehnuteľnosti bývajú už 10 rokov a bývali v nej aj v tom čase. Nevie presne, aká bola výška manželkinej exekúcie, mala jednu alebo dve, jednu vo výške asi 12 000,- eur, ale mohlo to byť aj 5 000,- eur, nie je si istý s odstupom času, tieto exekúcie stále prebiehajú, stfhajú jej to aj aktuálne z platu. Manželka má tie exekúcie asi z nejakého úveru, zrejme spotrebného, nevie, či mala viac úverov, vie určite len o jednom. Z platu jej nezrážali veľa, lebo pracovala za minimálnu mzdu, vtedy zarábala okolo 500,- eur, teraz jej zrážajú okolo 100,- euro, závisí od toho, koľko má výplatu. Poskytnuté prostriedky neboli použité na splatenie exekúcie, použili ich na prerobenie nehnuteľnosti, kde bolo treba nové elektrické rozvody, okná, keďže tá nehnuteľnosť bola v dezolátnom stave. Pri prerobení bytu bola menená električka - niektoré rozvody boli poškodené, okná drevené boli vymenené za plastové, bola vymenená rozvodná skriňa - hodiny.

Pred poskytnutím aktuálneho úveru podával obžalovaný žiadosti do viacerých bánk, mohli byť asi dve, viac má pocit, že to nebolo. Tam mu úvery neschválili, išlo o hypotekárne úvery. Vtedy žiadal o úver spoločne s manželkou, ale neschválili ho z dôvodu, že manželka mala exekúcie, manželmi boli už v tom čase, sú manželia od r. 2015. Nespomína si, či žiadali aj o úverový alebo o nebankový register, ale zdá sa mu, že nie. Keď neprechádzali tie žiadosti cez banku, išiel obžalovaný aj s manželkou za p. R. a on mu povedal, čo má urobiť, aby získal ten úver, vravel mu, že je potrebné predložiť nejaké potvrdenia, výpisy z práce, doklady totožnosti z jeho strany, nie od manželky. R. mu vtedy povedal, že tam napíšu, že je slobodný a bezdetný, s čím súhlasil, nakoľko potreboval peniaze na prerobenie nehnuteľnosti, vedel, že žiada len o úver na jeho osobu. O praktických veciach sa nebavili, len o tom, čo potrebuje R. od neho a že mu zavolá, keď budú zmluvy nachystané. R. mu vravel, že podľa zmluvy bude platiť 230,- € mesačne; v tom čase pracoval riadne na zmluvu a jeho mesačný príjem bol cca 900-950 € v čistom. Predtým žiadal o hypotéku vo výške, akú by mohol dostať, minimálne 60.000,- €, tú mu neschválili a v PSS mu vedeli ako jednému poskytnúť najviac 30 000,- eur, od R. vie, že to je na jednu osobu, keby bol sám, tak to vyrátal a viac to nevychádzalo. Nevie, kedy má byť poskytnutý úver splatený, ale spláca 302,- eur mesačne a malo by to byť ešte asi 18 - 19 rokov, úver bol na 20 rokov, tento úver aj aktuálne spláca PSS. Exekúcia, ktorá mu vtedy nabehla, bola titulom dedičstva, v tom čase mu zomrel otec, bola to spoločná exekúcia nakoľko v dedičskom konaní zdedil po otcovi nielen majetok, ale aj tento dlh. Bolo to cca do 1.800,- eur, jeho podiel bol zrejme 1, nakoľko matka mala 1 a brat 1, zrejme tú sumu vymáhali u neho, nakoľko mal príjem a dobrý stav účtu. Túto exekúciu vyplatil krátko po tom, ako bol úver schválený, nevie presne ktorý rok bol, len, že bolo leto. Bolo to tak, že dal R. 500,- eur a požičal si od matkinho priateľa, ktorý robí v Nemecku, tú dlžnú sumu a tú potom vyplatil. Celkovo R. za vybavenie

úveru zaplatil 500,- eur za odblokovanie účtu, nejakých 2000,- eur za vybavenie úveru a za bločky nevie presne, okolo 700,- eur. Obžalovaný následne zopakoval, že R. poskytol 2.000,- eur za úver, plus 500,- eur pri zablokovaní účtu a 700 - 900,- eur za bločky. R. mu vtedy povedal dané percento, už nevie presne koľko to bolo, on si to vtedy vyrátal. Nevie o aké bločky malo ísť, on ich vtedy nevidel, R. mu len povedal, že to vybaví zo stavebných firiem, kde vyrábajú okná a pod., pokiaľ vie, bločky mali byť na výšku úveru. R. mu povedal, že čerpanie úveru treba zdokladovať, ale že on to riešiť nemusí, že to vybaví, nevie presne v ktorej fáze to bolo, zrejme ešte pred schválením úveru. Vie to len odtiaľ, že mu to povedal R., nevie, či predloženie bločkov bolo podmienkou čerpania úveru. Osoby D. A. a S. W. nepozná.

Po nahliadnutí do faktúr, pri ktorých ako dodávateľ figuroval obž. R. (č. 04/19 a 05/19) a ako odberateľ obž. R. a príjmových dokladov k nim obžalovaný R. uviedol, že na nich nevidí svoj podpis, tie doklady v živote nevidel, maximálne v prípravnom konaní, keď ho zadržali policajti. Nepamätá si, že by mu R. dával kópiu týchto dokladov, asi mu ich nedával. Samotnú žiadosť o poskytnutie úveru, v ktorej bolo uvedené, že je slobodný a bezdetný podpisoval tam, kde mu R. kázal. Nevie uviesť, či ten podpis bol následne overovať u notára. Obžalovaný má za to, že dostal úver preto, lebo mu ho R. vybavil, nevie uviesť, či bol s dokladmi u notára.

Obžalovaný v procese odstraňovania rozporov sa k rozporu s výpoveďou z prípravného konania ohľadom toho, že mal mať veľa žiadostí o úver z banky zamietnutých (nielen 2, ktoré pripustil na HP) uviedol, že si nie je istý, vzhľadom na odstup času, vie len, že bol v bankách a že mu zamietli žiadosti. K rozporu ohľadom časti výpovede z prípravného konania, kedy obžalovaný uviedol, že poskytnutie bločkov bol podmienkou pokrytia úveru, pričom na HP uviedol, že nevie, prečo sa riešili bločky, k tomuto rozporu obžalovaný uviedol, že si presne nespomína vzhľadom na odstup času.

Obžalovaný P. R. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že sa cíti byť zo spáchania skutku vinný (§ 257 ods. 1 písm. b) Tr. por.), ktoré súd následne prijal. Obžalovaný následne k veci vypovedal, pričom v rozsahu skutku kladenému za vinu obž. R. uviedol, že chcel všetkým len pomôcť, nechcel nikoho oklamať, ani štát, ani nikoho. Čo sa týka skutku (vo vzťahu) k obž. R., tento prišiel za ním s manželkou spýtať sa, nakoľko počuli, že je úverový poradca, robí úvery, či by im vedel pomôcť, nakoľko manželka má exekúcie a chcel by ju očistiť, aby to mohol vyplatiť a dokončiť si domček. Povedal mu, že manželka do úveru s exekúciami vstúpiť nemôže, nakoľko na to sú pravidlá PSS. Povedal mu, ako by sa to dalo, aby ten úver zobral sám. Pýtal sa ho na radu, obžalovaný mu povedal, že má kamaráta, keď si dá v robote potvrdiť príjem, že dokáže on pozmeniť to potvrdenie, že nie je ženatý, ale slobodný. Tak si R. vypýtal od neho tlačivo do práce a dal si to potvrdiť. Keď mu to doniesol potvrdené, dal to obžalovaný p. W., či to dokáže spraviť a ten povedal, že nie je problém, nakoľko obžalovaný sám také veci vôbec nevie, čo sa týka IT a počítačov. W. mu to dal spravené a obžalovaný to dal p. A.. Odsúdený A. pracoval v PSS a dal nahodiť pôžičku a teda mu to dal aj schváliť celé. Keď to mal schválené, tak prišiel a ďakoval mu za to, že mu pomohol a že si ide manželka vysporiadať exekúcie, že si chcú potom dokončiť dom, nakoľko mu toľko neostane z tohto úveru. V budúcnosti to myslí chceli tak, že si vezmú úver obaja, už teda legálne, keď nebude mať manželka exekúciu a bude sa môcť zamestnať. Takáto bola skutočnosť, tak to bolo. Skončilo sa to bohužiaľ tak, ako sa to skončilo. Následne sa obžalovaný vyjadril k osobám obž. B. a ods. H.. K svojej osobe dodal, že ako sa to stalo, potrestal ho sám život, dostal cukrovku I. st. a musí brať inzulín.

Na doplňujúce otázky obžalovaný uviedol, príjmy uviedol aj v daňovom priznaní, bola vystarená faktúra, tú má v aute. Myslí si, že to bolo 350,- eur. Z toho p. W. dal 100,- eur. Od p. M. (t.č. B.) to bolo myslí 250,- eur. Nepamätá si presne tie sumy. Určite tie osoby nešiel okradnúť. Okrem toho mu dali možno 100,- € na benzín a telefón. Chodil k nim k Topoľčanom. Myslí si, že obž. R. uvádzal sumu 1500,- eur až 2000,- eur; ale vie, že cez účet mu nedával nič. V hotovosti mu dal zdá sa mu 100,- eur. Ani muž p. B. mu nedal nič. Dokonca mu obžalovaný požičal a má od toho doklad, aj jeho číslo účtu, čo mu tam posielal. Obžalovaný hneď od začiatku R. hovoril, že ak je ženatý a má nezaopatrené dieťa, nedostane úver, ak má manželka exekúcie. Túto informáciu R. mal aj od neho, uviedol mu tiež aké náležitosti musí spĺňať a aké papiere potrebuje, to bolo všetko. Nie je si istý, že mu vystavil faktúru na 350,- €, faktúru má v aute, vie ale, že to dával do daňového priznania, mimo faktúru zobral 100,- €. Je si istý, že celková suma nemohla presiahnuť 1.000,- €, to hovoril aj vyšetrovateľovi. Faktúra bola uhradená v hotovosti, takáto možnosť tu bola. Obžalovaný vystavil faktúru za sprostredkovanie finančného úveru. Keďže nebol evidovaný pod NBS, mohol byť len sprostredkovateľ, čo robil pre p. A.. Obžalovaný bol len živnostník, tak mal za to, že je to akoby bol napr. ako murár a za svoju prácu si vystavil faktúru. A vystavil príjmový pokladničný doklad. Tento spôsobom úhrady navrhol on, vie o tomto predložiť súdu doklady. Obžalovaný následne k svojim osobným pomerom uviedol, že momentálne má stále živnosť, funguje ako marketingový poradca. Jeho mesačný príjem je jeden mesiac 800,- eur, druhý mesiac 300,- eur.

Mesačne je to možno 800,- eur priemerom. Okrem toho má dom na hypotéku, dve osobné autá - Kiu a starý Citroen, úspory nemá. Je ženatý, má 2 dospelé deti, ktoré pracujú, rovnako ako manželka. Dlhy (s výnimkou hypotéky) ani exekúcie nikdy nemal. V minulosti nebol trestne stíhaný, maximálne priestupkovo za rýchlosť.

Svedkyňa W. R. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedla, že obžalovaný R. je jej manžel. Na skutok si spomína, vtedy bola s manželom za p. R., možno dva - trikrát. Doniesli mu papiere, pričom manžel je ženatý, má jedno dieťa, p. R. on povedal, že to upraví. Pokiaľ vie, keď bol manžel za R., bola vždy s ním ona. Vtedy sa riešil úver, išlo o sumu 30 000,- eur.

Svedkyňa na doplňujúce otázky uviedla, že ona úver v bankách pred návštevou R. neriešila, nakoľko úver má a ďalší by jej nedali, keďže ju dali registra neplatičov, lebo riadne neplatila úver. Aktuálne má dva úvery, neplatila oba - išlo o úvery 12 000,- eur v jednej banke, a v druhej 6 000,- eur. Toto bolo ešte predtým asi dva - tri roky pred týmto skutkom. Vtedy ešte exekúcie nemala, ale dnes jednu má, je to na ten vyšší úver, ten druhý úver nespláca, ale exekúciu tam ešte nemá. V tej dobe zarábala 500,- eur. Poskytnuté peniaze chceli použiť na rekonštrukciu bytu a nové zaradenie a na tento účel ich aj použili. Nevie podrobne uviesť, čo riešil manžel so R., oni sa skôr rozprávali medzi sebou, ona tam síce chodila, ale ani nebola stále pri nich. Zdá sa jej, že R. vravela, že problémom je jej zlý úverový register. Aj doma sa s manželom o tomto rozprávala, tento je len povedal, že ide vybaviť úver a že R. spraví tak, aby bol slobodný a bezdetný, aby dostal úver. Za R. išli preto, lebo ona bola v tom registri a známi im dohodili p. R. a on im toto povedal. Vie o tom, že manžel žiadal o nejaký úver v Poštovej banke a ten aj má, nevie o inom, nevie kedy o neho žiadal a o akú sumu išlo. V ich domácnosti mali na starosti finančné hospodárenie spoločne s manželom, väčšinou tieto veci riešili spoločne, ale niekedy sa stalo, že takéto veci riešil aj manžel samostatne. Svedkyňa je aktuálne zamestnaná, jej aktuálny príjem je cca 650-700,- € v čistom.

V konaní boli taktiež vykonané (podľa § 269 Tr. por.) listinné dôkazy, konkrétne:

- dva kusy faktúr, na ktorých vystupuje ako dodávateľ obž. R. a ako odberateľ obž. R. (č. 04/19, 05/19) + príjmové doklady k týmto faktúram
- výpisy z účtov (stavebné sporenie + medziúver) pre osoby Q. H., I. B., R. H. a E. R.
- podklady predložené PSS k skúmaniu bonity obž. R. z obdobia cca máj 2019.
- zmluvná dokumentácia vzťahujúca sa k Prvej stavebnej sporiteľni a.s., a obvinenému E. R. (č. I. 2069-2133) - súd poveril oboznamovaním OP Trnava
- výpis z bankových účtov obvinených (č. I. 2730-2792) - súd poveril oboznamovaním OP Trnava
- prílohy predložené k zápisnici o HP zo dňa 24.10.2023 (č. I. 3072-3144) + najmä č. I. 3080-3081
- stanovisko generálneho prokurátora (č. I. 2980-2989)
- rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 29T/8/2021 zo dňa 09.06.2022, právoplatný dňa 09.06.2022 (odsúdený W.) - predložený obhajcom krátkou cestou (doc. P.)
- výplatná páska osoby W. R. za r. 2023 (predložené obhajcom)
- exekučné príkazy na osobu W. R. (predložené obhajcom)
- príkaz na začatie exekúcie osoby W. R. (predložené obhajcom)
- rodný list osoby E. R. (predložené obhajcom)
- lustrácia ZVJS -obž. 1) až 3)
- aktualizované odpisy registra trestov
- lustrácie v databáze RO
- lustrácie v databáze súdov SR
- lustrácie v databáze GP SR
- lustrácie v databáze priestupkov CESDAB
- lustrácie v databáze DSC
- lustrácie v Sociálnej poisťovni

Z vykonaných listinných dôkazov vyplynulo predovšetkým to, že obžalovaný R. vystavil dve faktúry, pri ktorých figuroval ako objednávateľ obž. R., pričom k faktúram sú vystavené aj príjmové doklady (sumy 650 € a 700 €). Z výpisu účtu vo vzťahu k osobe obž. R. vyplynulo, že tomuto bola dňa 28.05.2019 vyplatená suma 27.000,- € a následne dňa 07.06.2019 suma 2.640,- € (suma 3000,- € bola zrejme krátená o poplatok za sprostredkovanie - pozn. súdu). Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi poškodenou a obž. R.(č.I. 2108-2132) vyplynulo, že obžalovaný R. podpísal zmluvu, v ktorej figuroval ako slobodný, pričom podpis na zmluve je úradne overený, cieľová suma je 30.000,- € a súčasťou zmluvy

je vyhlásenie o platnosti údajov a odkaz na Všeobecné zmluvné podmienky poškodenej. Súčasťou spisu je zisťovanie bonity poškodenu vo vzťahu k obž. R., ktoré predchádzalo uzavretiu zmluvy, pričom z obsahu lustrácie je zrejmé predošlé zamietnutie žiadostí (č.l. 3073), pričom ale z lustrácie nevyplýval jednoznačný dôvod (príčina) pre takýto postup (ani informácie o rodinnom stave obžalovaného - pozn. súdu). Z obsahu predložených stanovísk GP SR (č.l. 2980-2989), z ktorého vyplýva potreba skúmania bonity klienta zo strany finančného ústavu v patričnej kvalite, resp. záver, že v prípade uvedenia nepravdivých údajov v žiadosti fyzickou osobou, nejde v jej prípade o spôsobenie škody, pokiaľ je úver riadne splácaný (pozn. súdu - ide o judikatúrou prekonaný názor formulovaný GP SR v roku 2007).

Z textu rozsudku OS Trnava sp. zn.: 29T/8/2021 zo dňa 09.06.2022 je zrejmé, že vo veci pôvodne spolustíhaného S. W. bol tomuto uložený za účastníctvo na zločine úverového podvodu podľa §21 ods.1 písm. d) Tr. zák. k § 222 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona trest mimoriadne znížený podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. až na 2 (dva) roky s podmieneným odkladom a určením SD v trvaní 4 (štyri) roky.

Z listinných pokladov k osobe W. R. bolo zistené, že menovaná je riadne zamestnaná s uvedením tarifnej mzdy 830,90 €, pričom sú jej vykonávané zrážky v rámci mesačnej výplaty mzdy. Súdu bol predložený aj exekučný príkaz a súvisiace dokumenty na zaplatenie istiny 10.022,59 € a rodný list syna obžalovaného a svedkyne.

Z odpisu RT je zrejmé, že:

- obž. R. má v RT 2 záznamy, pri prvom odsúdení sa na neho dlhodobo hľadá ako na netrestaného, pri 2. zázname sa v skúšobnej dobe uloženej TR OS zo dňa, sp. zn.: OT/54/2018 osvedčil dňa 09.09.2021 (t.j. po podaní obžaloby),

- obž. R. má 2 záznam v RT, pri ktorých sa na neho dlhodobo hľadá ako na netrestaného.

Z lustrácie CESDAP vyplýva, že obž. R. má vykázané 4 priestupky, všetko priestupky v cestnej doprave nízkej závažnosti, pri osobe obž. R. sú vykázané 2 priestupky proti občianskemu spolunaživaníu. Žiaden z obžalovaných nie je aktuálne stíhaný v inej trestnej veci.

Obžalovaný R.

*** Výrok o vine ***

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. jednotlivito a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, mal súd za preukázané, že sa skutok uvedený v obžalobe stal a tento skutok spáchal obžalovaný.

Obžalovaný vo svojej výpovedi pripustil, že mal záujem o zaobstaranie si úveru za pomoci obžalovaného P. R., pričom tento oslovil na podklade tohto, že mu kvôli exekúcii manželky (resp. jej nepriaznivého záznamu v úverovom registri) odmietli poskytnúť hypotéku a to minimálne dvakrát. Obžalovaný so R. komunikoval za prítomnosti manželky, pričom všetci traja zhodne uviedli, že úver bude poskytnutý na základe dokumentov, ktoré prinesie R. R. (toto uviedli obaja obžalovaný, svedkyňa R. sa nevedela podrobne vyjadriť), pričom ale z výpovedí zainteresovaných osôb je zrejmé, že úver mal byť evidovaný len na R., „akoby bol slobodný a bezdetný“, pričom ale ako R., tak aj obaja manželka R. museli vedieť, že tieto údaje nie sú pravdivé. Ak teda R. popiera, že mu R. spomínal, že príde k sfaľšovanie dokladov, je zrejmé minimálne to, že R. si musel byť vedomý nepravdivosti údajov v podanej žiadosti, pričom sám pripustil, že „úver bude na neho vedený ako na slobodného a bezdetného“. Ak by aj obžalovaný R. nemal vedomosť o tom, že R. cestou ods. W. vybaví úpravu listinných príloh k žiadosti o poskytnutie úveru (a cestou ods. D. A. následne „umožní schválenie“ úveru v peňažnom ústave), musel si byť vedomí, že podpisuje nepravdivú žiadosť o poskytnutie úveru, ktorá navyše obsahuje ním úradne overený podpis (viď č.l. 2108-2132). Špecifikom procesnej obrany obž. R. je jeho vnútorná rozporuplnosť - obžalovaný na jednej strane uvádza, že nevie čo presne R. robil, aby úver bol schválený, na druhej strane ale priznáva, že bol uzročený s tým, že úver bude poskytnutý na základe klamlivých údajov v jeho prospech. Prieči sa akejkolvek logike, aby R. vykonával akékoľvek úkony bez vedomia R. minimálne v rovine výsledku, t.j. že R. R. vybavuje úver, na ktorý nemá nárok a akou formou (či falšovaním listín alebo poskytnutím iných údajov, či „vybavením“ prehliadnutia relevantných údajov) nie je v predmetnej veci rozhodujúce. Žiada sa dodať, že R. vypovedal o tom, že R. mal presnú vedomosť o tom, čo sa deje a s týmto úverom aj súhlasil, resp. o to priamo R. žiadal a tomuto aj platil. Výpoveď R. je v tomto smere konzistentná, dostatočne podrobná a hlavne sa nejaví nijakým spôsobom dolózne motivovaná, keďže pre vinu oboch obžalovaných je de facto nepodstatné, ktorá z verzií obžalovaných je pravdivá, v oboch prípadoch opisujú len iný priebeh skutku, avšak vždy s rovnakými právnymi dôsledkami. Javí sa preto nelogické,

aby R. vypovedal v neprospech R. v prípade, keď ani potenciálnou nepravdivou výpoveďou nemôže nič reálne získať (miera zavinenia na skutku je v prípade R. pri oboch verziách de facto rovnaká), ale pri zistení nepravdivosti môže stratiť minimálne v tom, že v očiach súdu stratí opodstatnenie miernejšie nazeranie na jeho osobu.

V prípade osoby obžalovaného R. preto z vykonaného dokazovania vyplynulo, že tento obžalovaný vedel, že mu opakovane boli zamietnuté žiadosti o poskytnutie hypotéky (úveru), z dôvodu nepriaznivého zápisu jeho manželky v úverovom registri. Za účelom vybavenia úveru oslovil obž. R., ktorý mu uviedol, za akých okolností mu úver môže byť poskytnutý, ale (ako minimálne nepriamo pripustil aj sám obžalovaný R.) z týchto informácií vyplynulo, že úver musí byť „napísaný“ na obžalovaného ako na slobodného a bezdetného, teda v rozpore s realitou, o ktorej obaja obžalovaný jednoznačne vedeli. Ak R. namieta, že nevedel presne, čo robí R., potom ako mu priniesol listinné doklady (hoci R. v tomto smere usvedčuje výpoveďou R.), ide pre právne posúdenie veci o nepodstatnú otázku, nakoľko R. musel vedieť, že de facto klame v podanej žiadosti o poskytnutie úveru, ktorá navyše obsahovala jeho úradne osvedčený podpis a neobstojí ani argument, že podpísal len to, čo mu R. predložil (resp. „tam, kde mu kázal“), okrem iného aj preto, lebo sám pripustil, že o nepravdivosti údajov vedel. Uvedeným konaním teda vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, teda naplnil znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu, pričom konal vo forme priameho úmyslu, nakoľko chcel dosiahnuť poskytnutie finančných prostriedkov bez splnenia príslušných podmienok. V predmetnej veci súd ustálil hodnotu takto vzniknutej škody na sumu poskytnutých peňažných prostriedkov (t.j. 30.000,-€), teda ide o tzv. značnú škodu.

Zjednodušene povedané, vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní, súd uznal obžalovaného za vinného na skutkovom a právnom základe v zhode s podanou obžalobou, nakoľko boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu. Obžalovaný konal od začiatku v úmysle uviesť poškodenú do omylu a získať od nej finančné prostriedky (ergo spôsobiť jej škodu), keďže si musel byť vedomý, že pri svojej skutočnej finančnej situácii by mu úver poskytnutý nebol. Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom období a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by poukazovali na jeho nepríčetnosť, či zníženie príčetnosti. Naplnená bola i subjektívna stránka, t.j. zavinenie, pretože obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., t.j. chcel spôsobom uvedeným v Tr. zák. porušiť. Naplnený bol i objekt útoku a objektívna stránka, t.j. také konanie obžalovaného, ktoré vyplýva zo stíhaného skutku, uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pokiaľ ide o argumenty obhajoby, t.j. že v predmetnej trestnej veci nemôže ísť o trestný čin, nakoľko absentuje minimálne objektívna stránka v tom smere, že ide „len“ o civilnoprávny spor, nie o trestný čin, v tomto smere je predovšetkým nutné uviesť, že obhajobou doručené stanoviská GP SR sú v danom prípade právne záväzné len pre podriadených prokurátorov, nie pre konajúci súd (v rámci záverečnej reči OP bolo uvedené, že došlo k ich dodatočnému zrušeniu, čo súd ako nadbytočné tvrdenie neoveroval). V tomto smere je ale nutné uviesť, že záväznosť interných aktov GP SR nemôže v rovine právnej konajúci súd zaväzovať. Žiada sa však dodať, že ani s predložených dôkazov nevyplýva usmernenie pre podriadených prokurátorov týkajúce sa nestíhatelnosti predmetných skutkov, nakoľko pojednáva prioritne o stave zanedbania povinností zo strany finančného ústavu, ktoré ale celkom zjavne nepočíta s ingerenciou osoby pracujúcej pre finančný ústav (v tomto prípade ods. A.). Uvedené je vhodné uviesť nad rámec skôr vymedzenej argumentácie rešpektujúc fakt, že usmernenia GP SR môžu mať pre konajúci súd minimálne argumentačnú váhu.

Pokiaľ ide o rozhodovanie v trestnej veci, všeobecný súd nemusí dať (t.j. ani v merite veci) odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranami konania. Právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní.

Stačí, aby reagoval na ten argument, ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (porovnaj napr. rozsudok vo veci S. Q. c. Španielsko a U. T./Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B, tiež R 68/2008- I, rozsudok G. z 9. decembra 1994 vo veci Q. R. proti Španielskemu kráľovstvu). Na doplnenie uvedeného súd udáva, že „súdy rozhodujúce o vine a treste nie sú povinné sa vysporiadať s každým argumentom obhajoby. Sú však povinné reagovať adekvátnym spôsobom na všetky argumenty, ktoré sú spôsobilé spochybníť rozhodnutie o vine

a treste“ (viď. Rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva; ďalej len „ESLP“: E. proti Slovensku, Ignatenco proti Moldavsku). Konajúci súd považuje uvedené predpoklady za splnené.

*** Výrok o treste ***
(obž. R.)

V prípade obžalovaného neprichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť (ani podľa § 36 písm. l) Tr. zák., keďže tento spáchanie skutku poprel; ani § 36 písm. j) Tr. zák., keďže bol pred spáchaním skutku už skôr odsúdený). V zmysle ustálenej judikatúry, totiž platí :

Zákon totiž ustanovuje len fikciu neodsúdenia páchatel'a v dôsledku zahladenia odsúdenia, nie teda fikciu, že sa nestal skutok, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Inak povedané, zahladením odsúdenia, alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin (R 71/1975). Fikcia zahladenia odsúdenia nebráni tomu, aby súd pri hodnotení možnosti nápravy prihliadol na skutočnosť, že páchatel' už v minulosti spáchal trestný čin, a z tejto skutočnosti vyvodil príslušné závery z hľadiska jeho sklonu k trestnej činnosti a jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom, možnosti jeho nápravy a podobne (R 10/1974)

Zahladenie odsúdenia alebo zákonná fikcia, že sa na páchatel'a hľadí, ako by nebol odsúdený, nebráni súdu, aby pri hodnotení osoby páchatel'a prizeral na skutočnosť, že páchatel' v minulosti spáchal trestný čin, a z tejto skutočnosti vyvodil príslušné závery pokiaľ ide o sklony páchatel'a k trestnej činnosti, jeho vzťah k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom, možnosť jeho nápravy a pod.

Ale túto skutočnosť možno považovať za prirážajúcu okolnosť v zmysle § 34 písm. i/ Tr. zák. len vtedy, keď so zreteľom na svoju povahu (najmä so zreteľom na časový odstup medzi trestnými činmi, správanie páchatel'a v tomto medziobdobí, povahu minulého a terajšieho trestného činu a pod.) zvyšuje stupeň nebezpečnosti nového trestného činu pre spoločnosť. (R 6/1975)

V tomto prípade teda súd mal za opodstatnené odsúdenému nepriznať poľahčujúcu okolnosť § 36 písm. j) Tr. zák. (ale ani prirážajúcu okolnosť § 37 písm. m) Tr. zák. viď vyššie).

V prípade prirážajúcich okolností tu súd tiež nevzhladol žiadne prirážajúce okolnosti (nakoľko obe odsúdenia sú takej povahy, že sa na obžalovaného hľadí ako na netrestaného), teda v danej veci je pomer poľahčujúcich a prirážajúcich okolností neutrálny (0:0).

Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovaného bola v mesiacoch :
60-144 mesiacov (základná výmera v tejto trestnej veci) - výmera pre obž. R..

V prípade osoby obžalovaného R. tento je osobou prvýkrát súdenou za skutok vyššej závažnosti - in concreto za zločin. V prípade jeho osoby, prihliadnuc na okolnosti konkrétnej trestnej veci, mal súd za dôvodné postupovať podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., pričom prihliadol na okolnosti na strane obžalovaného, ako aj na okolnosti stíhaného skutku, pričom súd prihliadol aj na ustálenú judikatúru.

R II/1967: Okolnosti, ako je dobrovoľná náhrada spôsobenej škody, úprimná ľútosť nad spáchaným trestným činom a vedenie riadneho života pred spáchaním činu, sú poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 TZ, na ktoré súd prihliadne pri výmere trestu, spravidla v rámci príslušnej trestnej sadzby. Takéto okolnosti je potrebné považovať za obvyklé a nie mimoriadne okolnosti prípadu, ktoré nemôžu odôvodniť zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu. Len v prípade, ak by niektoré poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 boli tak intenzívne alebo závažné, že by výnimočne znižovali závažnosť činu, bolo by možné ich posúdiť ako výnimočné okolnosti prípadu v zmysle § 40 ods. 1. Samotné priznanie sa, ľútosť nad jeho spáchaním, predchádzajúci riadny život, náhrada škody a pod. však spravidla nebude možné považovať za tak mimoriadne okolnosti, aby odôvodňovali použitie ust. § 40 TZ. (Upravené znenie).

R 3/1970: Mimoriadne pomery páchatel'a, ktoré odôvodňujú mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, môžu spočívať aj v tom, že sa páchatel' stará o osoby, ktoré sú na jeho

výživu alebo výchovu odkázané. TZ nevyžaduje, aby v takýchto prípadoch išlo o povinnosť vyplývajúcu zo zákona. Môže ísť aj o povinnosť, ktorá vyplýva z morálnych zásad spoločnosti.

R 47/1974: Vážnu chorobu páchatel'a je možné považovať za mimoriadne pomery páchatel'a odôvodňujúce uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby za predpokladu, že trest v jej rámci by bol pre páchatel'a obzvlášť problémový alebo by mal pre neho obzvlášť nepriaznivé následky. Pritom musí byť splnený aj ďalší predpoklad, teda že sa účel trestu v danom prípade dosiahne aj trestom kratšieho trvania.

Z citovanej judikatúry, ako aj interpretácie zákonnej úpravy mal súd za to, že v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona musí ísť o výnimočné prípady. Uvedené ustanovenie umožňuje uloženie trestu aj tým páchatel'om, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a. Takýmito okolnosťami budú najmä inak poľahčujúce okolnosti, za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračujú hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností, napr. osobné pomery páchatel'a, silné citové rozrušenie, nevyliciteľná choroba páchatel'a a pod. Mimoriadne okolnosti vo svojej podstate vyžadujú, aby súd starostlivo a dôkladne zvážil ich povahu. Musí ísť o také okolnosti, ktoré sa pri posudzovanej trestnej činnosti bežne nevyskytujú alebo len v ojedinelých prípadoch. Pomerom páchatel'a sa rozumie okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatel'a, ktoré nesúvisia s trestným činom a existujú v čase rozhodovania o treste. Takýmito pomerom môže byť napr. skutočnosť, že sa páchatel' sám stará o viacero osôb, ktoré sú na neho odkázané, ťažká, nevyliciteľná choroba páchatel'a a pod. Súd pri rozhodovaní o mimoriadnom znížení trestu musí zistiť nielen skutočnosti nasvedčujúce mimoriadnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a ale aj odôvodniť, prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprimerané (k tomu viď F., J.: Komentár k § 39 Trestného zákona, portál epi.sk).

Súd po zrelej úvahe dospel k názoru, že predpoklady na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona je možné nájsť v okolnostiach daného prípadu. Mimoriadne zníženie trestu prichádza ako také do úvahy len v prípade špecifických okolností, ktoré sú tak závažné, že robia posudzovanú vec mimoriadnou. Podľa názoru súdu takéto okolnosti boli zistené a spočívajú v kombinácii viacerých faktorov:

- obžalovaný ako osoba doposiaľ nebol vo výkone podmieneného trestu, v momente rozhodovania sa na neho hľadí ako na netrestaného, ide o živateľa rodiny s manželkou a maloletým dieťaťom,
- výška spôsobenej škody v danom prípade dosahuje čiastku 30.000,- €. Z výpovede poškodenej je zrejmé, že obžalovaný vyvinul snahu škodu splatiť a vykonáva úhrady v zmysle splátkového kalendára,
- uložením nepodmieneného trestu by v tomto prípade došlo k faktickej ujme nielen na právach obžalovaného a blízkych osôb, ale predovšetkým poškodenej, ktorej jediným záujmom je úhrada majetkovej straty, ktorú obžalovaný hoci nie je úplne bez problémov spláca,
- žiada sa dodať, že aktuálne sa v legislatívnom procese nachádza zmena Trestného zákona, zavádzajúca dramatickú zmenu trestnej politiky SR, pri ktorej dochádza k zmierneniu sankcii, ale aj zmierneniu právnej kvalifikácie skutkov (vzhľadom k momentu vypracovania písomného znenia rozsudku je zrejmé, že v predmetnej veci bola NR SR dňa 08.02.2024 schválená zmena príslušných ustanovení, v dôsledku ktorej by skutok bol právne posúdený len v zmysle ust. § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák.), hoci nejde o platnú a účinnú právnu úpravu, nie je dôvod nezohľadniť aktuálnu spoločenskú situáciu. Nie je žiadúce, aby súd tento stav úplne ignoroval, nakoľko obžalovaný nevyvinul žiadnu obštrukčnú aktivitu, teda osoba, ktorá pristupuje k výkonu trestnoprávných práv a povinností zodpovedne by bola postavená na nižšiu úroveň ako osoba s obštrukčnou aktivitou, ktorej v zmysle ustanovení trestných kódexov nie je vždy možné zabrániť, čo je zjavne neželaný stav; na uvedené pritom nemá vplyv ani uznesenie pléna ÚS SR, sp. zn.: PL. ÚS 3/2024-112 zo dňa 28.02.2024, keďže ide predbežne o dočasnú úpravu majúcu za cieľ odklad vykonateľnosti napadnutých a vymedzených častí právneho predpisu,
- obžalovaný je osobou, rodine a majetkovo de facto stabilne ukotvenou, v prípade pohľadu na jeho trestnú činnosť je namieste klásť väčší dôraz na restoratívnu zložku justície a to tak, aby trest nebol trestom drakonickým, ale spĺňal požiadavky individuálnej aj generálnej prevencie a najmä umožnil uspokojenie poškodenej v maximálnej možnej miere.

Pokiaľ ide o samotnú skutočnosť, že stíhaný skutok mal byť spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, kde ust. § 49 ods. 2 a 51 ods. 1 Tr. zák. vylučuje uloženie podmieneného trestu, k tejto skutočnosti sa aktuálne judikatúra vyjadruje v tom smere, že v prípade, ak sa pri osobe obžalovaného,

pred spáchaním stíhaného skutku podmiennečne odsúdeného, v skúšobnej dobe ktorého mal byť skutok spáchaný hľadá ako na netrestaného, nemožnosť súdu ukladať tzv. podmiennečný trest nie je v tomto prípade daná. Uvedené vyplýva aj z judikatúry, napr. v zmysle rozsudku KS v Trenčíne, sp. zn.: 2To/131/2021 zo dňa 08. 09. 2022, v zmysle ktorého „Keďže skoršie odsúdenie obžalovaného, ako bolo uvedené vyššie, je už zahladené, odvolací súd dospel k záveru, že už neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák., pretože nejde o trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia tak, ako to predpokladá toto ustanovenie, ak síce chronologicky bol trestný čin inak spáchaný v tejto skúšobnej dobe, avšak v dobe rozhodovania o tomto trestnom čine je predchádzajúce odsúdenie už zahladené, resp. sa na obžalovaného hľadá pre tento (skorší) trestný čin akoby nebol odsúdený. (...) Takto uložený trest zodpovedá všetkým zásadám ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.) a odvolací súd ho považuje za primeraný a spravodlivý, s prihliadnutím aj k tomu, že podmiennečný trest odňatia slobody je vždy miernejší ako trest nepodmiennečný“, alebo aj rozsudku KS v Trenčíne, sp. zn.: 23To/32/2022 zo dňa 19.09.2022 v zmysle ktorého (v tomto prípade išlo o SD uloženú zahraničným súdom, pričom ale judikát je v plnej miere aplikovateľný aj na túto právnu vec: „,,Podstatou odvolania prokurátorky bola neprimeraná miernosť súdom prvého stupňa uloženého trestu obžalovanému z toho pohľadu, že sa tento obidvoch čiastkových útokov mal dopustiť v predĺženej skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody uloženej mu v trestnej veci Okresného súdu O. (Česká republika) sp. zn., čím malo dôjsť k porušeniu ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák. Vo vzťahu k tejto odvolacej námietke prokurátorky odvolací súd zistil, že predmetné cudzozemské odsúdenie je aktuálne už zahladené (dňa bolo vydané uznesenie o osvedčení sa obžalovaného v predĺženej skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody). Ani odvolací súd pri ukladaní trestu preto nemohol na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného prihliadnuť z pohľadu zákazu uloženia trestu odňatia slobody s povolením jeho podmiennečného odkladu (§ 49 ods. 2 Tr. zák.). V tomto smere odvolací súd vyslovuje právny názor, že nejde o trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia tak, ako to predpokladá ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., ak síce chronologicky bol inak spáchaný v tejto skúšobnej dobe, ale v dobe rozhodovania o tomto trestnom čine je už predchádzajúce odsúdenie zahladené, resp. sa na obžalovaného hľadá pre tento (skorší) trestný čin, ako keby nebol odsúdený. Z tohto pohľadu preto súd prvého stupňa mohol obžalovanému uložiť podmiennečný trest odňatia slobody s probačným dohľadom (...“.

S poukazom na uvedené mal súd za to, že v zmysle § 34 Tr. zák. v kombinácii s vyššie uvedenými skutočnosťami nie je vhodné uložiť obžalovanému nepodmiennečný trest a teda uložil obžalovanému trest 3 roky s podmiennečným odkladom na 5 rokov, teda maximálnu možnú výmeru podmiennečného trestu s uložením probačného dohľadu a povinnosti uchádzať sa o zamestnanie a podľa svojich možností uhradiť vzniknutú škodu, ktoré umožnia zabezpečiť splácania vzniknutej škody.
Obžalovaný R.

V prípade obžalovaného prichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., avšak nie podľa § 36 písm. j) Tr. zák., keďže bol pred spáchaním skutku už skôr odsúdený).V zmysle ustálenej judikatúry, totiž platí :

Zákon totiž ustanovuje len fikciu neodsúdenia páchatel'a v dôsledku zahľadania odsúdenia, nie teda fikciu, že sa nestal skutok, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Inak povedané, zahladením odsúdenia, alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin (R 71/1975). Fikcia zahľadania odsúdenia nebráni tomu, aby súd pri hodnotení možností nápravy prihliadol na skutočnosť, že páchatel' už v minulosti spáchal trestný čin, a z tejto skutočnosti vyvodil príslušné závery z hľadiska jeho sklonu k trestnej činnosti a jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom, možností jeho nápravy a podobne (R 10/1974)

Zahladenie odsúdenia alebo zákonná fikcia, že sa na páchatel'a hľadá, ako by nebol odsúdený, nebráni súdu, aby pri hodnotení osoby páchatel'a prizeral na skutočnosť, že páchatel' v minulosti spáchal trestný čin, a z tejto skutočnosti vyvodil príslušné závery pokiaľ ide o sklony páchatel'a k trestnej činnosti, jeho vzťah k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom, možnosť jeho nápravy a pod.

Ale túto skutočnosť možno považovať za priťažujúcu okolnosť v zmysle § 34 písm. i) Tr. zák. len vtedy, keď so zreteľom na svoju povahu (najmä so zreteľom na časový odstup medzi trestnými činmi, správanie

páchateľa v tomto medziobdobí, povahu minulého a terajšieho trestného činu a pod.) zvyšuje stupeň nebezpečnosti nového trestného činu pre spoločnosť. (R 6/1975)

V tomto prípade teda súd mal za opodstatnené odsúdenému nepriznať poľahčujúcu okolnosť § 36 písm. j) Tr. zák. (ale ani priťažujúcu okolnosť § 37 písm. m) Tr. zák.), hoci sa na obžalovaného aktuálne hľadí ako na netrestaného. Pokiaľ ide o aplikáciu § 37 písm. h) Tr. zák., táto je neaplikovateľná pri ukladaní úhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák., ako vyplýva aj z ustálenej judikatúry.

„Odvolací súd považuje za správne rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorým nezohľadnil obžalovanej priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona. V tejto časti nepovažuje odvolanie prokurátora za dôvodné. Rovnako ako prvostupňový súd, aj odvolací súd je toho názoru, že použitie tejto priťažujúcej okolnosti by znamenalo porušenie zásady ne bis in idem.

Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom prokurátora, že aplikácia uvedenej zásady je limitovaná vydaním nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky spisová značka PL.ÚS 106/2011, na základe ktorého stratila účinnosť časť ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona za bodkočiarkou, o povinnosti ukladať pri zvýšenej hornej hranici trestnej sadzby trest v hornej polovici takto určenej trestnej sadzby. Aplikácia za zásady ne bis in idem nemôže nijakým spôsobom vyplývať z konkrétnej výšky trestu, ktorého uloženie, na základe jej použitia hrozí. Ide o aplikáciu zásady zákazu opakovaného trestania, ktorá predstavuje základ spravodlivého rozhodovania. Úpravou trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, došlo k zvýšeniu jej hornej hranice na úroveň 10 rokov a 8 mesiacov. Súd teda obžalovanému mohol uložiť trest odňatia slobody v trestnej sadzbe s rozpätím od 3 rokov do 10 rokov a 8 mesiacov. Takéto široké rozpätie trestnej sadzby dáva súdu dostatočnú možnosť zohľadniť vo výške trestu všetky zákonné aspekty, na ktoré je povinný pri ukladaní trestu prihliadať, vrátane jeho podielu napáchaní trestnej činnosti. Výsledok, ktorého dosiahnutie požaduje prokurátor vo svojom odvolaní, teda uloženie prísnejšieho trestu pre obžalovanú, ako páchatelku viacnásobnej trestnej činnosti, je možné dosiahnuť aj bez zvyšovania dolnej hranice trestnej sadzby. Postup pri určovaní hraníc trestnej sadzby, ktorý zvolil prvostupňový súd a s ktorým odvolací súd súhlasí, nijako nebráni uloženiu trestu odňatia slobody, ktorý je dostatočne individualizovaný a teda primeraný, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a pomery páchatel'a.“ (rozsudok KS v Trnave, sp. zn.: 5To/97/2020 zo dňa 18.03.2021.)

V prípade priťažujúcich okolností tu súd nevzhliadol žiadne priťažujúce okolnosti, nakoľko obe odsúdenia sú takej povahy, že sa na obžalovaného hľadí ako na netrestaného, teda v danej veci je pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností priaznivý (1:0).

Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovaného bola v mesiacoch :

- 60-144 mesiacov (základná výmera v tejto trestnej veci)

- 60-116 mesiacov - výmera pre obž. R. po aplikácii § 38 ods. 2 a 3 Tr. zák.

V prípade osoby obžalovaného R. tento je osobou prvýkrát súdenou za skutok vyššej závažnosti - in concreto za zločin. V prípade jeho osoby, prihliadnuc na okolnosti konkrétnej trestnej veci, mal súd za dôvodné postupovať podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., pričom prihliadol na okolnosti na strane obžalovaného, ako aj na okolnosti stíhaného skutku, pričom súd prihliadol aj na ustálenú judikatúru.

R II/1967: Okolnosti, ako je dobrovoľná náhrada spôsobenej škody, úprimná ľútosť nad spáchaným trestným činom a vedenie riadneho života pred spáchaním činu, sú poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 TZ, na ktoré súd prihliadne pri výmere trestu, spravidla v rámci príslušnej trestnej sadzby. Takéto okolnosti je potrebné považovať za obvyklé a nie mimoriadne okolnosti prípadu, ktoré nemôžu odôvodniť zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu. Len v prípade, ak by niektoré poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 boli tak intenzívne alebo závažné, že by výnimočne znižovali závažnosť činu, bolo by možné ich posúdiť ako výnimočné okolnosti prípadu v zmysle § 40 ods. 1. Samotné priznanie sa, ľútosť nad jeho spáchaním, predchádzajúci riadny život, náhrada škody a pod. však spravidla nebude možné považovať za tak mimoriadne okolnosti, aby odôvodňovali použitie ust. § 40 TZ. (Upravené znenie).

R 3/1970: Mimoriadne pomery páchatel'a, ktoré odôvodňujú mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, môžu spočívať aj v tom, že sa páchatel' stará o osoby, ktoré sú na jeho

výživu alebo výchovu odkázané. TZ nevyžaduje, aby v takýchto prípadoch išlo o povinnosť vyplývajúcu zo zákona. Môže ísť aj o povinnosť, ktorá vyplýva z morálnych zásad spoločnosti.

R 47/1974: Vážnu chorobu páchatel'a je možné považovať za mimoriadne pomery páchatel'a odôvodňujúce uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby za predpokladu, že trest v jej rámci by bol pre páchatel'a obzvlášť problémový alebo by mal pre neho obzvlášť nepriaznivé následky. Pritom musí byť splnený aj ďalší predpoklad, teda že sa účel trestu v danom prípade dosiahne aj trestom kratšieho trvania.

Z citovanej judikatúry, ako aj interpretácie zákonnej úpravy mal súd za to, že v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona musí ísť o výnimočné prípady. Uvedené ustanovenie umožňuje uloženie trestu aj tým páchatel'om, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a. Takýmito okolnosťami budú najmä inak poľahčujúce okolnosti, za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračujú hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností, napr. osobné pomery páchatel'a, silné citové rozrušenie, nevyliciteľná choroba páchatel'a a pod. Mimoriadne okolnosti vo svojej podstate vyžadujú, aby súd starostlivo a dôkladne zvážil ich povahu. Musí ísť o také okolnosti, ktoré sa pri posudzovanej trestnej činnosti bežne nevyskytujú alebo len v ojedinelých prípadoch. Pomerom páchatel'a sa rozumejú okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatel'a, ktoré nesúvisia s trestným činom a existujú v čase rozhodovania o treste. Takýmito pomerom môže byť napr. skutočnosť, že sa páchatel' sám stará o viacero osôb, ktoré sú na neho odkázané, ťažká, nevyliciteľná choroba páchatel'a a pod. Súd pri rozhodovaní o mimoriadnom znížení trestu musí zistiť nielen skutočnosti nasvedčujúce mimoriadnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a ale aj odôvodniť, prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprimerané (k tomu vid' F. J.: Komentár k § 39 Trestného zákona, portál epi.sk).

Súd po zrelej úvahe dospel k názoru, že predpoklady na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona je možné nájsť v okolnostiach daného prípadu. Mimoriadne zníženie trestu prichádza ako také do úvahy len v prípade špecifických okolností, ktoré sú tak závažné, že robia posudzovanú vec mimoriadnou. Podľa názoru súdu takéto okolnosti boli zistené a spočívajú v kombinácii viacerých faktorov:

- obžalovaný sa podieľal na rozkrytí trestnej činnosti, k veci vypovedal, priznal svoju účasť na trestnej činnosti a v stíhaných skutkoch figuroval najmä v pozícií pomocníka, t.j. nie priameho páchatel'a či spolupáchatel'a, ide o osobu, ktorá z trestnej činnosti mala len minimálny profit, navyše časť profitu sa vzťahuje na legálnu časť sprostredkovateľských služieb,
- výška spôsobenej škody v danom prípade dosahuje čiastku cca 30.000,- €, resp. 15.000,- € (pri skutkoch 1 a 3 z obžaloby), vo zvyšných prípadoch bola škoda uhradená priamymi páchatel'mi (obž. B. a ods. H.). Výška škody nie je dramaticky vysoká, navyše je zjavne a priori vymáhaná od primárnych páchatel'ov trestných činov,
- uložením nepodmienečného trestu by v tomto prípade došlo k faktickej ujme nielen na právach obžalovaného a blízkych osôb, ale predovšetkým poškodenej, ktorej jediným záujmom je úhrada majetkovej straty, v tejto súvislosti súd poznamenáva, že obžalovaný figuroval ako pomocník trestného činu a v rozsahu riadne preskúmaného nároku na náhradu škody (tzn. skutku, v ktorom obž. R. figuroval spoločne s obž. R.) súd poškodenej priznal nárok voči oboj obžalovaným.
- žiada sa dodať, že aktuálne sa v legislatívnom procese nachádza zmena Trestného zákona, zavádzajúca dramatickú zmenu trestnej politiky SR, pri ktorej dochádza k zmierneniu sankcií, ale aj zmierneniu právnej kvalifikácie skutkov (vzhľadom k momentu vypracovania písomného znenia rozsudku je zrejmé, že v predmetnej veci bola NR SR dňa 08.02.2024 schválená zmena príslušných ustanovení, v dôsledku ktorej by skutok bol právne posúdený len v zmysle ust. § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák.), hoci nejde o platnú a účinnú právnu úpravu, nie je dôvod nezohľadniť aktuálnu spoločenskú situáciu. Nie je žiadúce, aby súd tento stav úplne ignoroval, nakoľko obžalovaný nevyvinul žiadnu obštrukčnú aktivitu, teda osoba, ktorá pristupuje k výkonu trestnoprávných práv a povinností zodpovedne, by bola postavená na nižšiu úroveň ako osoba s obštrukčnou aktivitou, ktorej v zmysle ustanovení trestných kódexov nie je vždy možné zabrániť, čo je zjavne neželaný stav. V prípade uloženia nepodmienečného trestu by nastala paradoxná situácia, keďže účastník trestného činu, ktorý z toho mal len minimálny majetkový prospech, by bol odsúdený prísnejšie ako priamy účastník trestného činu, ktorý s tohto profitoval. Na uvedené pritom nemá vplyv ani uznesenie pléna ÚS SR, sp. zn.: PL. ÚS 3/2024-112 zo dňa 28.02.2024, keďže ide predbežne o dočasnú úpravu majúcu za cieľ odklad vykonateľnosti napadnutých a vymedzených častí právneho predpisu,

- obžalovaný je osobou, rodine a majetkovo de facto stabilne ukotvenou, v prípade pohľadu na jeho trestnú činnosť je namieste klásť väčší dôraz na restoratívnu zložku justície a to tak, aby trest nebol trestom drakonickým, ale spĺňal požiadavky individuálnej aj generálnej prevencie a najmä umožnil uspokojenie poškodenej v maximálnej možnej miere.

S poukazom na uvedené mal súd za to, že v zmysle § 34 Tr. zák. v kombinácii s vyššie uvedenými skutočnosťami nie je vhodné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest a teda uložil obžalovanému trest 3 roky s podmiennečným odkladom na 5 rokov, teda maximálnu možnú výmeru podmiennečného trestu s uložením probačného dohľadu a povinnosti uchádzať sa o zamestnanie a podľa svojich možností uhradiť vzniknutú škodu, ktoré umožnia zabezpečiť splácania vzniknutej škody.

*** Výrok o náhrade škody***

Súd zaviazal obžalovaných R. a R. nahradiť škodu vo výške 30.000,- €, nakoľko bolo zrejmé, že práve takýto úver bol poskytnutý R.. Čo sa týka dodatočných úhrad tieto boli započítané jednak na poskytnuté príslušenstvo a jednak na istinu. Poškodená si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 31.167,24 €, teda o istinu navýšenú o príslušenstvo. Vzhľadom k priebehu dokazovania bolo vhodné priznať poškodenej istinu v celej výške, pričom zápočet úhrad na príslušenstvo je v tomto ohľade technický postup peňažného ústavu, ktorý nie je vhodné preskúmať v rámci trestného konania. Naopak ako vhodný sa súdu javí postup, kedy súd prizná poškodenej poskytnutú istinu a vo zvyšku ju odkáže na civilné sporové konanie (ako súd vykonal aj v tejto trestnej veci).

Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody voči obž. R. titulom účastníctva na trestnom čine ods. H. tento nárok pokrýva výrok o odkaze poškodenej na civilný proces, keďže nebolo vhodné priznávať poškodenej nárok voči R. keďže tento bol skúmaný v konaní pred súdom, kde ods. H. nebola (v tom čase) vôbec účastníčkou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.